

Kvinnan och mannen i den nya tidsåldern

Välkomna, mina mycket kära, älskade vänner. Var välsignade, var och en av er här. Jag har lovat att ge ett föredrag i kväll om kvinnan i den nya tidsåldern. Jag gör det med stor glädje. Jag ska tala om medvetandets utveckling när det gäller kvinnor och man-kvinnarelationen. Man kan inte diskutera detta ämne utan att lägga märke till relationen mellan könen som är under utveckling.

Under det att planeten mognar, gör även män och kvinnor det. Vad innebär egentligen detta? På vilket sätt har kvinnan och mannen utvecklats och vart är de på väg? Vad utgör det slutliga förverkligandet av kvinnlighet – och av manlighet? Kvinnan håller på att finna sig själv i den här fasen av historien; hon kommer ut ur sin fångenskap.

I historiens gryning befann sig mänskligheten i ett mycket primitivt utvecklingstillstånd. Misstro mot allting annat än jaget grasserade. Människor misstrodde naturen, djur, vädret, gudarna, ödet, andra stammar – allting som var eller tycktes vara annorlunda, konstigt, främmande. Misstron mot det motsatta könet var naturligtvis också mycket stark. Mannen misstrodde naturligt kvinnan och kvinnan mannen. Vardera tycktes vara berättigad i sin misstro på grund av den andras misstänksamma inställning. Eftersom mannen var fysiskt starkare och eftersom kroppslighet utgjorde den tidiga människans enda uttryck, antog mannen också en allmän utstrålning av överlägsenhet över alla som var svagare.

Den ömsesidiga misstron och mannens fysiska dominans utagerades mycket öppet under dessa mänsklighetens tidiga epoker. Sedan dess har samma karaktärsdrag och inställningar förblivit inbäddade i mannens och kvinnans medvetande, fast i en mindre grad. De kan idag överskuggas av en mer realistisk och mogen medvetenhet; de kanske inte utageras på samma sätt, men ett mörkt hörn i psyket finns kvar som behöver blottläggas för medvetandet och förändras.

När man blickar tillbaka i historien kan man se att hela arten gjorde vad så många individer gör: den bevarade en inställning långt efter det att den upphört att vara användbar. Mannen bevarade sin överlägsenhet långt efter att den fysiska förmågan upphörde vara det främsta värdet. Andra värden som gäller lika för båda könen har trätt fram allteftersom utvecklingen fortskred. Men männen – och ofta även kvinnorna – framhärdade i att betrakta mannen som överlägsen och

kvinnan som underlägsen. För att rättfärdiga detta antagande, antogs kvinnan vara den svagare intellektuellt och moraliskt. Men ni känner alla till detta.

I samma grad som mannen inte handskades med sina egna känslor av underlägsenhet och svaghet och ville låtsas att han inte hade dessa känslor, antog han en arrogant och överlägsen ställning över dem som var fysiskt svagare. Han behövde slavar för att övertyga sig om sitt eget värde. Detta tillämpades på djur, på människor som han underkuvade genom krigföring och även på kvinnor. Kvinnan antog senare en mental och emotionell beroendeställning och valde således aktivt förslavning, oavsett hur mycket hon försökte lägga skulden uteslutande på mannen.

Mannen var av samma anledning också rädd för dem som var fysiskt starkare än han. Och ju mer han var rädd för dem, desto större blev hans drift att underkuva svagare människor. Denna mänskliga egenskap i den oupplysta personen, som ni väl känner till från era egna inre processer, utgör en kompensation. Den existerar fortfarande i det mänskliga medvetandet. Det är inte något som kvinnan heller är fri från. När ni tittar mycket djupt in i ert eget medvetande, kommer ni att hitta liknande inställningar.

Varför har kvinnan underkuvats och förnekats sin födslorätt att uttrycka sig själv, att vara mentalt, emotionellt och andligt jämställd mannen så långt efter att den fysiska förmågan har upphört vara en individs främsta värde? Kvinnan kan inte bara vara ett offer för mannens egoistiska begär att känna sig överlägsen och starkare och att äga henne som ett objekt. Kvinnan spelar också en roll här.

Ni, mina vänner på denna väg, finner det inte längre särskilt svårt att fastställa var du inte vill ta ansvar för dig själv, var du vill bli omhändertagen av en starkare auktoritetsgestalt. Liknande inställningar finns återigen hos mannen. I de gamla relationerna mellan mannen och kvinnan, har kvinnan dock gjort sig till offer genom att utagera ett förnekande av eget ansvar; hon utagerade detta att ta minsta motståndets väg så att hon kunde bli omhändertagen. Hon ville ha en auktoritetsgestalt som fattade beslut åt henne, som tog på sig skulden för hennes misstag och kämpade med livets svårigheter. Hon ville ge sig hän åt underkastelsens skenbara bekvämlighet. Detta har visat sig vara ett nedslående, otillfredsställande sätt för henne att leva. Alla missförstånd visar sig förr eller senare på det här sättet. Men kvinnan avstår fortfarande från att ta sin del av ansvaret. Hon lägger fortfarande hela skulden på mannen.

Den nya kvinnorörelsen inrymmer en hel del sanning, men den är, som alla dualistiska tillvägagångssätt, en halvsanning. Sanningen är att kvinnan verkligen besitter samma förmågor vad gäller intelligens, rådighet, kreativitet, psykisk styrka och ett fruktbart självuttryck som mannen. Att hävda att hon inte gör det är helt meningslöst och har blivit ett spel för mannens del,

som inte vill möta sina egna känslor av svaghet och underlägsenhet och som därför behöver känna sig överlägsen kvinnan.

För att göra den nya kvinnorörelsen verkligt meningsfull, måste kvinnan på samma sätt fastställa den del inom henne som har bjudit in till hennes förslavning. Jag dristar mig till att säga att ju starkare upproret mot och skuldbeläggandet av det motsatta könet är, desto starkare måste också, i den enskilda kvinnans själ, önskan vara att inte styra sitt eget liv, att inte vara ansvarig, utan att luta sig mot någon annan. I samma grad som hon ställer orättvisa och ogenomförbara krav, måste hon harmas över och skylla på den manliga auktoriteten och spela offerspelet.

I samma grad som mannen inte möter sina egna rädslor, skuld-känslor och svagheter kommer han att på ett liknande sätt spela ett maktspel i en eller annan form och sedan harmas över kvinnan för att hon utnyttjar honom och överbelastar honom. Bådas omogna själar vill ha fördelen utan att betala priset: Mannen vill ha den överlägsna ställningen men harmas över priset av att ta hand om en parasit. Kvinnan vill ha fördelen av att vara omhändertagen, att inte stå på egna ben, men harmas över priset av att förlora sin autonomi. Båda spelar samma spel, men drar sig för att se hur de ömsesidigt skapar den här förvrängningen.

På en ännu djupare nivå av medvetandet finner man motsatsen till det manifesta beteendet: Mannen drar sig också undan från vuxenlivets ansvar och avundas kvinnan hennes socialt sanktionerade ställning. Han kompenserar för detta genom att överbetona maktspelet. Kvinnan döljer den delen inom sig där även hon vill ha aggression, makt, styrka – inte bara i den verkliga, utan också i den förvrängda bemärkelsen. Även hon avundas mannen. I tidigare epoker behövde den här sidan av henne tryckas undan helt och hållet. Den var lika socialt oacceptabel som mannens dolda önskinningar. Först nyligen har den här delen börjat träda fram, men den förväxlas fortfarande ofta med en genuin jagförmimelse¹.

Både män och kvinnor måste finna sin väg ut ur förvirringen: Hur kan mannen vara jämställd kvinnan utan att vara svag? Hur kan kvinnan få sin känslomässiga uppfyllelse och fortfarande vara en autonom vuxen? Dessa utgör inte verkliga motsatser, utan är konsekvenser av den dualistiska förvirringen.

När rörelser, inriktningar och filosofier inte hanterar hela bilden utan endast halva, är det omöjligt att rätta till balansen. Även om pendeln under utvecklingens gång måste svänga från den ena ytterligheten till dess exakta motsats, kan en djupare insikt i den förenande sanningen vara till hjälp för att undvika överdrifter.

---

¹ Eng. "selfhood". Övers. anm.

Ni känner redan till de motsatta principerna dualism kontra det förenade medvetandet. I dualiteten kommer mannen att känna sig överlägsen och tro att kvinnan är underlägsen. Han kommer följaktligen att utnyttja henne, men kommer också att känna sig utnyttjad av henne. I en sådan relation är det omöjligt att bli uppfyllt. Kvinnan kommer att känna att hon utnyttjas på ett orättvist sätt av den fysiskt starkare mannen och kommer att skuldbelägga honom för att göra henne till offer. Båda misslyckas med att se den andra sidan, där de verkligen är mycket lika och där de kompletterar varandra på ett förvrängt sätt.

Både den kvinnliga och manliga principen måste vara representerade i den friska individen. Dessa behöver inte uttryckas på exakt samma sätt hos mannen som hos kvinnan, eftersom skillnaderna bildar en kompletterande helhet. Men skillnaderna är inte kvalitativa; de får aldrig leda till en bedömning att den ena är bättre eller mer utvecklad än den andra.

Låt mig måla upp en bild av kvinnan i den nya tidsåldern och sedan se hur detta gäller för relationen mellan könen: Den nya kvinnan är helt ansvarig för sig själv och därför fri. Hon står på egna ben, inte bara materiellt utan också intellektuellt, mentalt och emotionellt. Med det menar jag specifikt att hon vet att ingen man kan ge henne lycka och flödande känslor såvida hon inte själv frambringar dem genom att älska och genom integritet, genom att öppna sitt hjärta för att älska och sitt sinne för sin egen inre sanning. Den nya kvinnan vet att detta att älska en man och att överlämna sig till sina känslor för mannen förstärker hennes styrka. Det finns ingen konflikt för den nya tidsålderns kvinna mellan att vara en produktiv, kreativ, bidragande samhällsmedlem och att vara en kärleksfull partner. Verlig kärlek är i själva verket inte möjlig för någon för vilken man spelar en slav för att undvika att ta eget ansvar. Det gamla påfundet att en kvinnas karriär kommer att göra henne till mindre av en kvinna, mindre känslfull, mindre kärleksfull, mindre rustad att vara en givande partner, har aldrig haft någon substans.

Detta nya tillstånd kräver en styrka och autonomi som måste förtjänas. Den behöver förtjänas genom att axla verklighetens tyngd med allt vad det innebär, men inte i en anda av hat, uppror, konkurrens, trots, inte genom att efterlikna manlighetens värsta överdrifter och förvrängningar, den negativa aggressionen och maktspelet. Det behöver ske genom sanningens och kärlekens kraft, från det högre jaget. Närhelst något som är verkligt förnekas på grund av missuppfattningarna att det är alltför svårt, måste dessa svårigheter först accepteras. De kommer då att visa sig vara inte alls så svåra. Eget ansvar tycks vara svårt, men är inte det när de synbarliga svårigheterna väl accepteras, eftersom en sådan acceptans innebär ett ärligt sätt att närma sig livet.

Där det fortfarande finns förvrängning, vill kvinnan fortfarande ha från mannen vad hon vägrar att ge till sig själv. För den nya tidsålderns kvinna kommer detta inte att vara fallet. Detta innebär inte

att två personer som delar sina liv inte också på ett naturligt sätt delar sina svårigheter. Men jag talar här inte om detta. Ni vet mycket väl från ert arbete på denna väg, att vad du i hemlighet önskade dig från en överlägsen fadersauktoritet har du överfört till din partner. Ni vet också hur en sådan outtalad önskan ofrånkomligen förstör en relation. Den gör att du inte kan annat än harmas över och vara rädd för just den auktoritet du önskade utnyttja. Kärlek kan endast blomstra i ett klimat där en sann jämställdhet råder, där det inte finns någon rädsla och därför vare sig försvar eller skuldbeläggande. I motsats till påfundet att femininiteten blomstrar när kvinnan bara är en tjänare till mannen, kan känslor i själva verket bara blomstra när kvinnan är fri, autonom, självständig i ordets bästa bemärkelse. Uppfyllelsen är alltså helt beroende av ett tillstånd där sann jämställdhet råder. I samma stund som man känner sig överlägsen den andra, sjunker ens respekt och känslorna stängs av. I samma stund som man känner sig underlägsen den andra, blir harm, rädsla och avund ofrånkomliga och även detta stänger hjärtat.

Den nya kvinnan är varken en slav till mannen, inte heller är hon hans konkurrent. Hon kan därför älska och hennes kärlek kommer inte att minska hennes kreativa självuttryck utan snarare förstärka det, precis som hennes kreativa bidrag till livet kommer att stärka hennes förmåga att älska. Detta är den nya kvinnan.

Mannen i den nya tidsåldern kommer inte längre att behöva en svagare partner för att förneka sin egen svaghet. Han möter sin egen svaghet, ser den i vitögat och vinner därigenom sin verkliga styrka. Han inser att hans svaghet alltid härrör från skuld och att hans självavvisande alltid utgör ett förnekande av hans högre jags integritet i en eller annan form. Behovet av en slav finns därför inte längre hos honom. Mannen är då inte längre hotad av en jämlike. Han kräver inte en underlägsen partner för att övertyga sig själv om sin godtagbarhet, vilket då förstås ändå är illusoriskt. När han väl ser och möter sin svaghet, måste han vinna sin sanna styrka. Hans relation till kvinnan är därför verkligen en jämställd relation; han hotas inte av någon som är lika kreativ, lika tillräcklig, lika moraliskt stark, lika intelligent som han själv. Han kommer inte att behöva spela mästaren. Detta gör det återigen möjligt för mannen att öppna sitt hjärta och uppleva en uppfyllelse som tidigare var helt omöjlig.

Oavsett vilka onda cirklar som tidigare begränsade honom, kommer dessa nu att förvandlas till goda cirklar. I stället för att underlägsenhetskänslor stänger hjärtat, skapar harm, hat och därmed frustration och skuldbeläggande av det andra könet, kommer den goda cirkeln att öppna hjärtat. Den helt autonoma, självansvariga, självförverkligande mannen och kvinnan har ingenting att frukta, avundas eller harmas över hos det andra könet. De kan därför öppna alla känslkanaler och uppleva en uppfyllelse såväl som en tacksamhetskänsla gentemot partnern. Två jämlikar hjälper därmed varandra i sitt växande som individer, som man och kvinna. Detta är den nya tidsålderns man, den nya tidsålderns kvinna och den nya tidsålderns relation.

Där detta ännu inte existerar, kommer blotta faktum att man kan peka ut villfarelserna, missuppfattningarna, förvrängda förväntningar, illusoriska syften och negativa känslor i sitt inre och kan se sitt eget intresse i att vidmakthålla en inre krigföring, att ge en helt annan hållning gentemot en själv och den andra. Den nya tidsålderns man och den nya tidsålderns kvinna är alltså inte nödvändigtvis fullkomliga och helt utvecklade individer. De är snarare individer som letar efter orsakerna till sin bristande uppfyllelse lika mycket inom sig själva som i den andra. De kan således identifiera en negativ ömsesidighet som det behöver arbetas på tillsammans. De intar inte hållningen där man själv rättfärdigt skuldbelägger för att vidga klyftan mellan jaget och den andra, mellan jaget och sanningen. Autonomi är en ständigt växande process som löser upp misstro. Misstron som fortfarande finns mellan könen utgör en rest från urgamla tider, när allting som var främmande och annorlunda fruktades, avvisades och besegrades med våld. I den nya tidsåldern kommer skillnaderna inte längre att framkalla rädsla. När universum är betrott, äger olikhet alltid en speciell attraktion. När du inte är rädd för olikhet, utan attraheras av den, förverkligar du dig själv fullt ut och löser upp blockeringar av osanning. Du förverkligar därmed din högsta potential. Men när du är rädd för och misstror olikheten och förnekar vadhelst som är annorlunda, kan du använda detta som ett mått på din intention att förbli i osanning och lidande.

I mänsklighetens nuvarande medvetandetillstånd återfinns alla dessa utvecklingsstadier. Den högsta formen kan redan finnas i ert medvetande i viss grad. Ni kanske medvetet omfamnar vissa av idéerna. Men det finns också djupare nivåer där era känslomässiga reaktioner inte alls är eniga med idéerna som ni medvetet hyser. Det gör ingen nytta att postulera dessa medvetna idéer utan att samtidigt också se var och hur man avviker från dem, för detta är det enda sättet att skydda sig mot obalans och disharmoni i det inre – och därmed mot att skapa det i det yttre.

Det finns naturligtvis en nyckel till allt och den nyckeln är kärlek. Utan kärlek skulle ingenting kunna repareras, ingenting kunna förenas, ingen sanning någonsin kunna vinnas. Och samtidigt är det lika sant att kärlek inte kan vinnas utan sanning. I ett djup hörn av era hjärtan råder fortfarande hat och rädsla, harm och misstro mot det motsatta könet. Ännu viktigare, viljan att vidmakthålla detta tillstånd, intentionen att bevara och dölja dessa känslor, förhindrar båda könen hjärtan och sinnen att blomma. I samma grad som du fortfarande håller fast vid det gamla tillståndet, har du inte vunnit ditt eget jag och är inte förmögen att relatera till det andra könet och uppfylla dig själv. Att försöka sig på ett sådant relaterande och en sådan uppfyllelse under det att den gamla inställningen förblir oförändrad är ett rent slöseri; det är helt meningslöst.

Jag säger därför till er, mina käraste vänner, finn detta hörn i ditt hjärta, denna lilla dolda vrå där du hatar det motsatta könet. Ni försvarar er också mot att erkänna detta genom att skuldbelägga, anklaga, harnas och stänga era hjärtan och era känslor med synbarliga rättfärdiganden. Kvinnan

kommer att använda offerspelet, mannen kommer att använda spelet av att skuldbelägga och vara överlägsen. Han kommer att beskylla kvinnor för att utnyttja och använda honom och kommer att känna sig överlägsen den delen i henne som gör henne svag.

Pendeln har tillfälligt svängt till den motsatta ytterligheten. Kvinnan har blivit militant och glömmer därigenom ofta sitt hjärta och sin kärlek till mannen och avvisar kärleken. I pendelns motrörelse har mannen lämnat sin positiva aggression och har uttryckt en svaghet som han aldrig skulle ha låtit sig uppvisa i tidigare epoker.

Alla dessa pendelrörelser har ett syfte: att finna det sanna centrerade tillståndet. Mannen kommer nu att finna sin verkliga styrka. Han behövde lämna den falska styrkan, den falska överlägsenheten. Han behövde bli tillfälligt svag, men han är nu på väg in i en ny styrka eftersom han kan se och möta sin svaghet. Det är på detta sätt han vidgar de verkliga värdena och den verkliga makten inom sig. Han behöver därför inte längre vara lagets överlägsna medlem. Han har råd med att relatera från hjärtat, på känslans nivå, till sin partner. Han kan likaledes relatera intellektuellt på en jämställd nivå med henne. Detta är den nya tidsålderns man.

För att relatera, mina käraste vänner, behöver ni gå in i denna djupare del av er där ni inte vill förlåta, förstå sanningen och där ni vill bevara era argument och fortsätta hata. Ni behöver frigöra hatet mot det motsatta könet. Du behöver be om denna förmåga: att älska, att förlåta, att förstå och att se att det du hatar, fruktar och misstror finns i dig på precis samma sätt som i den andra, även om det kanske yttrar sig på ett annat sätt.

Kvinnan representerar den aktiva principen lika mycket som mannen. Och mannen representerar den mottagande principen lika mycket som kvinnan. När de kommer tillsammans i sexuell förening behöver detta inte alltid yttra sig på samma sätt, men de inre krafterna måste kombinera både den aktiva och mottagande principen, annars råder en obalans. Ingen sann man kan vara en man utan att införliva den mottagande, eller feminina, principen. Om han enbart uttrycker den maskulina principen, blir han en karikatyr av en man. Han blir då en översittare, en tyrann, en överdrift, en lögn. En kvinna som enbart uttrycker den mottagande principen blir på samma sätt en karikatyr av en kvinna och blir verkligen ett spädbarn som lutar sig mot andra, som förnekar sin autonomi. För att vara helt mottaglig på känslans nivå, behöver alltså kvinnan uttrycka den aktiva principen precis lika mycket som mannen.

Dessa två principer måste vara representerade hos båda och måste komplettera varandra, samtidigt som de också ibland är parallella. Den fullkomliga balansen kan inte äga rum genom ett intellektuellt avgörande. Den kan upptäckas på ett organiskt sätt endast genom den inre kärleksakten, den inre akten av att frigöra det motsatta könet från hatets, misstrons och

skuldbeläggandets slaveri. När detta frigörande uttalas i en daglig meditation, när Guds nåd kan verka inom kvinnans såväl som mannens medvetande, då kommer kärleken att leda till sanning, precis som sanningen leder till kärlek. Individer av båda könen kommer att fungera som lika produktiva människor i det nya universumet, där de kompletterar och hjälper varandra, älskar varandra, respekterar varandra och skapar lycksalighet och en ny värld för varandra sida vid sida. Det är så här livet borde vara.

Ni kanske har lagt märke till ett mönster på denna väg, mina vänner, i vilket en individ först måste lösa karriärsproblem för att lösa partnerskapsproblem. I kontexten av det här föredraget blir detta mycket tydligt. När relationer formas för att utagera ett beroende, parasitism, ett utnyttjande av den andra och/eller behovet av att dominera och förslava, då behöver dessa individer sörja för sig själva under en tid tills en viss minimal autonomi och självständighet är upprättad. När denna kreativa kanal väl är upprättad, kan en ny frihet frigöra tidigare fångade energier och människor kan börja relatera till det motsatta könet på ett helt nytt sätt.

Jag var mycket glad över att ge er det här föredraget, för allting som leder mot det fortsatta förverkligandet av hela personen – både man och kvinna – är en glädjande upplevelse för oss i vår värld. Se skönheten i Kristus som går igenom er alla. Var i frid, var er Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12